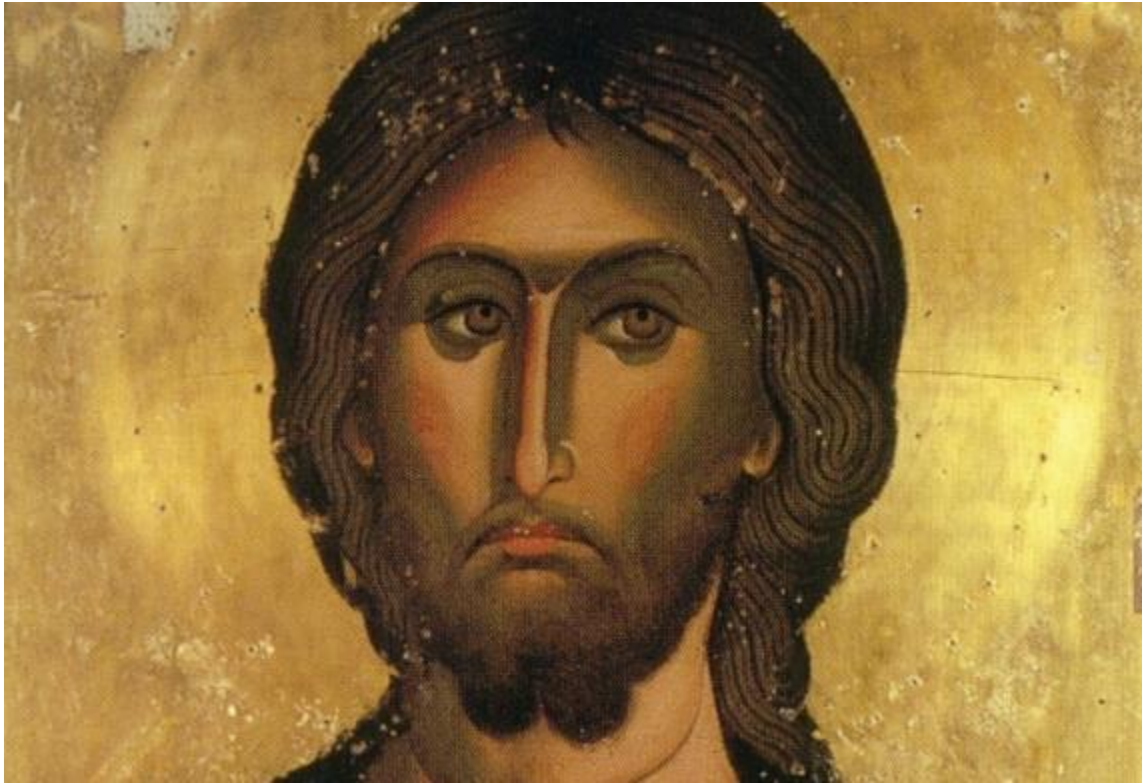

Η επίκληση του ονόματος του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Από τη Φιλοκαλία.

Προσευχή

Αρχή κάθε εργασίας θεάρεστης είναι η επίκληση με πίστη του σωτηρίου ονόματος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ο ίδιος έχει πει: «Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε» (Ιω. 15:5).

Μαζί με αυτήν είναι και η ειρήνη, γιατί λέει: «Πρέπει να προσεύχεσθε χωρίς οργή και διαλογισμούς» (Α' Τιμ. 2:8), όπως επίσης και η αγάπη, επειδή «ο Θεός είναι αγάπη, κι όποιος μένει μέσα στην αγάπη μένει μέσα στο Θεό κι ο Θεός σ' αυτόν» (Α' Ιω. 4:16).

Η ειρήνη και η αγάπη δεν κάνουν μόνο την ευχή ευπρόσδεκτη, αλλά κι από αυτή πάλι την ευχή γεννιούνται και ανατέλλουν και οι ίδιες, σαν δίδυμες θεϊκές ακτίνες, και αυξάνουν και τελειοποιούνται.

Από αυτά, ή μάλλον με καθένα από αυτά χωριστά και με τα τρία μαζί, χαρίζεται άφθονα σε μας και μας πλημμυρίζει ο πλούτος όλων των αγαθών.

Με την επίκληση δηλαδή με πίστη του ονόματος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ελπίζουμε με βεβαιότητα να λάβουμε το έλεος και την αληθινή ζωή που είναι κρυμμένη μέσα στο Χριστό (Κολ. 3:3), γιατί αυτά αφήνει ν' αναβλύσουν σαν από μία αέναη θεία πηγή το όνομα του Κυρίου Ιησού που το επικαλούμαστε με καθαρότητα μέσα στην καρδιά.

Με την ειρήνη που ξεπερνά κάθε νοη και που δεν έχει κανένα όριο (Φιλιπ. 4:7, Ησ. 9:7) αξιωνόμαστε να συμφιλιωθούμε με το Θεό και μεταξύ μας.

Και τέλος με την αγάπη, που η δόξα της δε συγκρίνεται με τίποτε, επειδή είναι το τέλος και η συγκεφαλαίωση του Νόμου και των Προφητών (Ματθ. 22:40), ώστε και ο Θεός να ονομάζεται αγάπη (Α' Ιω. 4:8), ενωνόμαστε ολοκληρωτικά με το Θεό, αφού καταργείται η αμαρτία μας με τη δικαιοσύνη του Θεού και με την υιοθεσία της χάρις, η οποία ενεργείται μέσα μας παράδοξα με την αγάπη. Γιατί λέει: «Η αγάπη θα καλύψει πλήθος αμαρτίες» (Α' Πέτρ. 4:8), και: «Η αγάπη τα δέχεται όλα· η πίστη, η ελπίδα, η υπομονή δεν την αφήνουν ποτέ· η αγάπη δεν χάνει ποτέ την αξία της» (Α' Κορ. 13:7-8).

Μπορεί κανείς, όχι άστοχα, να πει και τούτο· ότι από τις παραπάνω τρεις εξαισίες εντολές, γεννιούνται και άλλα τρία εξαιρετικά. Κι αυτά είναι η κάθαρση της ψυχής, ο φωτισμός και η τελείωση.

Αν θελήσει κανείς να εξετάσει λεπτομερώς και με ενάργεια αυτό το τρίκλωνο και κατά κάποιο τρόπο άρρηκτο σχοινί, θα βρει να κρέμεται απ' αυτό και να είναι υφασμένη μαζί του όλη η άφθαρτη και θεόφτιαχτη πορφύρα των αρετών. Γιατί η κατά Θεόν ζωή είναι

σαν μια πολύτιμη αλυσίδα και μια χρυσοποίκιλη σειρά, όπου η μία αρετή είναι δεμένη αρμονικά από την άλλη, ταιριασμένες όλες σε μία ενότητα, και όλες μαζί οι αρετές συμπληρώνουν ένα έργο, το οποίο είναι να θεωθεί ο άνθρωπος που ζει απόλυτα με αυτές.

Και όλες αυτές οι αρετές έχουν σαν κάποιους συνδέσμους και κρίκους αυτή τη σωτήρια επίκληση του πολυαγάπητου ονόματος του Κυρίου Ιησού Χριστού με πίστη, κι αν θέλεις και με ελπίδα και με ταπείνωση, και την ειρήνη μαζί και την αγάπη, αυτό το θεοφύτευτο τρίκορμο και ζωοπάροχο δένδρο.

Όποιος αγγίζει το δένδρο αυτό την ώρα που πρέπει και γεύεται όπως είναι φυσικό από αυτό, δεν τρυγά βέβαια θάνατο όπως ο πρωτόπλαστος, αλλά ζωή άφθαρτη και αιώνια.

**Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Ε΄.
Εκδόσεις “Το περιβόλι της Παναγίας”, Θεσσαλονίκη 2002.
«Μέθοδος και κανόνας ακριβής για όσους διαλέγουν την
ήσυχαστική και μοναστική ζωή», σελ. 25.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>